



Zbiór Orzeczeń

Sprawa T-563/12

**Central Bank of Iran
przeciwko
Radzie Unii Europejskiej**

Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Błąd w ocenie — Prawo własności — Prawo do dobrego imienia — Proporcjonalność

Streszczenie – wyrok Sądu (pierwsza izba) z dnia 25 marca 2015 r.

1. *Postępowanie sądowe — Zarzut zawisłości sporu — Tożsamość stron, przedmiotu i zarzutów w dwóch skargach — Żądania identyczne z żądaniami późniejszej skargi uznanymi za niedopuszczalne z powodu zawisłości sporu — Dopuszczalność*
2. *Postępowanie sądowe — Żądania skargi — Dostosowanie w trakcie postępowania — Zrównanie z wniesieniem skargi w drodze pisma wszczynającego postępowanie*
3. *Prawa podstawowe — Podmiotowy zakres stosowania — Osoby prawne stanowiące emanacje państw trzecich — Włączenie*

(Karta praw podstawowych Unii Europejskiej)

4. *Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu — Zamrożenie środków finansowych osób, podmiotów lub organów zaangażowanych w rozprzestrzenianie broni jądrowej lub udzielających wsparcia takim działaniom — Obowiązek wskazania w uzasadnieniu indywidualnych i szczególnych powodów uzasadniających tego rodzaju środki — Decyzja wpisująca się w kontekst znany zainteresowanemu umożliwiającą mu zrozumienie zakresu podjętego wobec niego środka — Dopuszczalność zwięzłego lub dorozumianego uzasadnienia — Granice*

(decyzja Rady 2012/635/WPZiB)

5. *Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające wobec Iranu — Zamrożenie środków finansowych osób, podmiotów lub organów zaangażowanych w rozprzestrzenianie broni jądrowej lub udzielających wsparcia takim działaniom — Ustalone w aktach Unii alternatywne kryteria umieszczania danego podmiotu w wykazach osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi — Zakres*

[decyzja Rady 2012/635/WPZiB, art. 20 ust. 1 lit. b), c); rozporządzenie Rady nr 267/2012, art. 23 ust. 2 lit. a), b), d)]

6. *Akty instytucji — Uzasadnienie — Obowiązek — Zakres — Odniesienie do podstawy prawnej środka ograniczającego stosowanego w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa — Pominięcie niestanowiące naruszenia istotnych wymogów proceduralnych — Granice — Wyraźne odniesienie niezbędne do wykonywania kontroli sądowej*

(decyzja Rady 2012/635/WPZiB; rozporządzenie Rady nr 945/2012)

7. *Akty instytucji — Uzasadnienie — Obowiązek — Zakres — Środki ograniczające wobec Iranu — Zamrożenie środków finansowych osób, podmiotów lub organów zaangażowanych w rozprzestrzenianie broni jądrowej lub udzielających wsparcia takim działaniom — Ustalone w aktach Unii alternatywne kryteria umieszczenia danego podmiotu w wykazach osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi — Wystarczalność uzasadnienia opartego na tylko jednym z tych kryteriów*

(decyzja Rady 2012/635/WPZiB; rozporządzenie Rady nr 945/2012)

8. *Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu — Zamrożenie środków finansowych osób, podmiotów lub organów zaangażowanych w rozprzestrzenianie broni jądrowej lub udzielających wsparcia takim działaniom — Obowiązek uzasadnienia — Kryterium wsparcia udzielanego rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Odniesienie do wsparcia finansowego udzielonego przez bank centralny Iranu dla działalności rządu — Wystarczające uzasadnienie*

(decyzja Rady 2012/635/WPZiB; rozporządzenie Rady nr 945/2012)

9. *Prawo Unii Europejskiej — Zasady — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Środki ograniczające wobec Iranu — Zamrożenie środków finansowych osób, podmiotów lub organów zaangażowanych w rozprzestrzenianie broni jądrowej lub udzielających wsparcia takim działaniom — Obowiązek podania do wiadomości dowodów obciążających w celu postawienia zainteresowanego w sytuacji umożliwiającej mu skuteczne wystąpienie do sądu Unii i zapewnienie przez ten sąd kontroli zgodności z prawem rozpatrywanego aktu — Brak naruszenia*

[Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 41 ust. 2 lit. a); decyzja Rady 2012/635/WPZiB; rozporządzenie Rady nr 945/2012]

10. *Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu — Zamrożenie środków finansowych osób, podmiotów lub organów zaangażowanych w rozprzestrzenianie broni jądrowej lub udzielających wsparcia takim działaniom — Ograniczenie prawa własności i prawa do swobodnego wykonywania działalności gospodarczej — Naruszenie zasady proporcjonalności — Brak*

(rozporządzenie Rady nr 945/2012)

1. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 32–37)

2. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 33)

3. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 49)

4. W zakresie, w jakim akty zawierające środki ograniczające przyjęte w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa opierają się na kryterium pomocy w obejściu innych środków ograniczających oraz w jakim w aktach tych stwierdzono, że skarżący uczestniczył w działaniach służących ominięciu sankcji, ich uzasadnienie jest niewystarczające, gdy nie pozwalają one skarżącemu i Sądowi na zrozumienie okoliczności, które spowodowały uznanie przez Radę, że w przypadku skarżącego kryterium to zostało spełnione, oraz przyjęcie przez nią rzeczonych aktów. Uzasadnienie to okazuje się bowiem zwykłym powtórzeniem kryterium jako takiego. Nie zawiera ono żadnego elementu uszczegółwiającego powody, dla których kryterium to ma zastosowanie do skarżącego. W braku jakiegokolwiek innego uściślenia uzasadnienie to okazuje się niewystarczające – z perspektywy kryterium pomocy w obejściu środków ograniczających – by umożliwić skarżącemu sprawdzenie zasadności zaskarżonych aktów i obronę przed Sądem, a Sądowi – przeprowadzenie kontroli.

W tym względzie o ile uzasadnienie może być dorozumiane, pod warunkiem że umożliwi ono zainteresowanym poznanie powodów, dla których podjęte zostały dane środki, a właściwemu sądowi dostarcza elementów wystarczających do dokonania kontroli, o tyle nie jest oczywiste, że bank centralny Islamskiej Republiki Iranu, w sposób nieunikniony pomagał osobom lub podmiotom wchodzącym w skład rządu Iranu lub przez niego kontrolowanym i których nazwiska lub nazwy znalazły się w wykazach osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi zastosowanymi wobec Islamskiej Republiki Iranu, w naruszaniu lub obejściu rzeczonych środków poprzez świadczenie tym osobom i podmiotom usług bankowych takich jak udostępnianie środków finansowych.

(por. pkt 53–58, 75, 77–79)

5. W zakresie, w jakim kryteria zdefiniowane w art. 23 ust. 2 lit. a), b) i d) rozporządzenia nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010 oraz w art. 20 ust. 1 lit. b) i c) decyzji 2010/413 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu mają charakter alternatywny, należy przede wszystkim sprecyzować, w jakim stopniu w przepisach tych kryterium wspierania rządu Iranu różni się od kryterium wspierania rozprzestrzeniania broni jądrowej. W tej kwestii to ostatnie kryterium wymaga wykazania istnienia bezpośredniego lub pośredniego związku między działaniami danej osoby lub danego podmiotu i rozprzestrzenianiem broni jądrowej. Kryterium wspierania rządu Iranu, które rozszerza zakres zastosowania środków ograniczających w celu wzmocnienia nacisku na Islamską Republikę Iranu, obejmuje wszelką działalność danej osoby lub danego podmiotu, która – niezależnie od wykazania jakiegokolwiek, bezpośredniego lub pośredniego, związku z rozprzestrzenianiem broni jądrowej – z uwagi na swój zakres ilościowy lub jakościowy może sprzyjać temu rozprzestrzenianiu poprzez udzielanie rządowi Iranu wsparcia w postaci zasobów lub środków natury rzeczowej, finansowej lub logistycznej, umożliwiając mu dalsze działania w tym zakresie. Właściwe uregulowanie zawiera zatem domniemanie istnienia związku między udzielaniem takiego wsparcia rządowi Iranu a dalszymi działaniami w zakresie rozprzestrzeniania broni jądrowej; uregulowanie to zmierza do pozbawienia rządu Iranu jego źródeł dochodów w celu zmuszenia go do zaprzestania rozwoju programu rozprzestrzeniania broni jądrowej wobec braku wystarczających źródeł finansowania.

(por. pkt 63, 66)

6. W dziedzinie środków ograniczających przyjętych w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa ciąży na Radzie obowiązek uzasadnienia obejmuje, oprócz wskazania podstawy prawnej zastosowanego środka, okoliczności, które pozwalają na stwierdzenie, że jedno lub drugie z kryteriów umieszczenia w wykazie nazwiska osoby lub podmiotu na liście osób lub podmiotów objętych środkami ograniczającymi zostało w przypadku zainteresowanych spełnione. Brak przywołania konkretnego przepisu nie może stanowić naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, jeżeli podstawa prawna aktu może zostać określona na podstawie innych jego elementów. Takie wyraźne odniesienie jest jednak niezbędne, gdy w przypadku jego braku zainteresowani i Sąd Unii nie mają pewności co do konkretnej podstawy prawnej.

(por. pkt 67, 68)

7. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 75, 86–88)

8. W dziedzinie środków ograniczających przyjętych w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, a w szczególności zamrożenia środków finansowych banku centralnego Islamskiej Republiki Iranu o ile w odniesieniu do kryterium wspierania rządu Iranu Rada ma obowiązek sprecyzowania i uszczegółowienia zasobów lub środków, które skarżący miał dostarczyć temu rządowi, o tyle nie jest natomiast zobowiązana do uzasadnienia zaskarżonych aktów w odniesieniu do ewentualnego wykorzystania tych zasobów lub środków przez ten rząd w celu dalszych działań w zakresie rozprzestrzeniania broni jądrowej. Zatem, ograniczając się do wyraźnego odniesienia do wsparcia finansowego udzielanego rządowi Iranu bez odesłania do usług finansowych, jakie bank świadczy rządowi Iranu, jako bank centralny Islamskiej Republiki Iranu, Rada pozwala jednak temu bankowi na umożliwienie zrozumienia, że odwołuje się ona do owych usług finansowych, które bank ten świadczy wspomnianemu rządowi w ramach swojej funkcji.

(por. pkt 81–84)

9. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 92–94)

10. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 114, 115, 117–120)